16/11/2022

Η Β΄ Ιερατική Σύναξη της Ιεράς Μητρόπολης Δημητριάδος με θέμα την “Ποιμαντική της Θείας Ευχαριστίας”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Δημητριάδος και Αλμυρού

Η Β΄ Γενική Ιερατική Σύναξη της Ιεράς Μητρόπολης Δημητριάδος, για το νέο Ιεραποστολικό έτος, πραγματοποιήθηκε σήμερα στο Συνεδριακό Κέντρο Θεσσαλίας, υπό την προεδρεία του Μητροπολίτη Δημητριάδος κ. Ιγνατίου, με γενικό θέμα «Το Μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας».

Πρώτος ομιλητής της Συνάξεως ήταν ο Πρωτ. Χαρίλαος Παπαγεωργίου, εφημέριος του Μητροπολιτικού Ιερού Ναού Αγίου Νικολάου Βόλου, με θέμα **«Ποιμαντική της Θείας Ευχαριστίας κατά τον Γέροντα Αιμιλιανό Σιμωνοπετρίτη».**

Ο π. Χαρίλαος αναφέρθηκε διεξοδικώς στην ζωή και το έργο του Γέροντος Αιμιλιανού, επικεντρώνοντας στα πρώτα βήματα της μοναχικής του ζωής στους ιερούς βράχους των Μετεώρων, όπου συνέστησε την αρχική σπουδαία Αδελφότητά του, με την οποία μεταφυτεύθηκαν στο Άγιον Όρος, επάνδρωσαν την σπουδαία Μονή Σίμωνος Πέτρας και συνέβαλαν καθοριστικά στην αναγέννηση του Αγιορειτικού Μοναχισμού.

Μίλησε για τον σύνδεσμό του με αγιασμένες μορφές της εποχής μας, στην Ελλάδα και στο εξωτερικό, για την συμβολή του στην ανάπτυξη του γυναικείου Μοναχισμού, για την πρόσληψη ιερών, ανά τον κόσμο Μετοχίων, τα οποία κατέστησε φάρους Ορθοδοξίας και Ορθοπραξίας στον Δυτικό κόσμο. Για τον ομιλητή, ο Γέροντας Αιμιλιανός *«κατατάσσεται στους πλέον σημαντικούς Πατέρες της Εκκλησίας μας, το μέγεθος του οποίου δεν έχει πλήρως προσμετρηθεί ή κατανοηθεί.*

Είναι καύχημα για την εποχή μας να αναδεικνύει ο Θεός πνευματικά αναστήματα του εύρους και του διαμετρήματος του ***Γέροντος Αιμιλιανού,*** *που υπήρξε ένας αριστοκράτης της πνευματικής ζωής, ένας οικουμενικός κήρυκας της χαράς, ένας καθολικός άνθρωπος. Ελεύθερος, αρχοντικός,* ***γενναιόδωρος****, στιβαρός, ακλινής, παραδοσιακός, θεατής των αοράτων, εκφραστής των ουρανίων, μύστης και μυσταγωγός στα βάθη του Πνεύματος,* ***στις αβύσσους των θείων αληθειών*** *, τα οποία μας εχάρισε με τα κάλλη του φθέγματός του».*

Στη συνέχεια, ο ομιλητής αναφέρθηκε στις ποιμαντικές υποθήκες του Γέροντος Αιμιλιανού: *«όλα πρέπει να γίνονται εν τη Εκκλησία, διά της Εκκλησίας και υπέρ της Εκκλησίας· η μοναδικότητα και η έκπαγλη μεγαλοπρέπεια της μοναστικής ζωής απορρέει, εκπορεύεται και εκπληρώνει το θέλημα του Θεού· η χαρά, η* ***ελευθερία*** *και ο* ***σεβασμός*** *του προσώπου είναι τα ουσιώδη χαρακτηριστικά της πνευματικής και της εν γένει χριστιανικής ζωής· η κένωση του εαυτού μας επιφέρει την έσχατη ταπείνωση του ανθρώπου·*

η ***πνευματική πατρότητα*** *ανάγεται στο τριαδικό αρχέτυπο που έχει ως χαρακτηριστικά την αφιέρωση, αυταπάρνηση, δοτικότητα και θυσιαστικότητα· οι διαπροσωπικές σχέσεις καλλιεργούνται για μιαν «****ανεύρεση****» του Θεού μέσα από το πρόσωπο του άλλου· το αστείρευτο λειτουργικό και εν γένει λατρευτικό βίωμα του Γέροντος συγχώνευε και σεβόταν όλα τα πνευματικά ρεύματα· τιμούσε τους θεσμούς, όπως το Οικουμενική Πατριαρχείο, την Ιερά Κοινότητα, τις Εξαρχίες, τους Αρχιερείς· αναζήτησε την εικόνα του Θεού και ανοίχθηκε προς τους "νοσταλγούς" της Ορθοδοξίας και της Ορθοπραξίας εντός κι εκτός Ελλάδος».*

Αναφερόμενος στην παιδαγωγική της Θείας Λειτουργίας, κατά τον Γέροντα Αιμιλιανό, ο **π. Χαρίλαος** ανέπτυξε τις εξής αρχές της: *«Η Θεία Λειτουργία είναι ο πόθος της προσωπικής συναντήσεως με το Θεό· είναι «καιρός αποκαλύψεων ουρανίων πραγμάτων· λειώνει εσωτερικά και εξωτερικά τον άνθρωπο· είναι το μοναδικό και αιώνιο δώρο του Θεού προς την Εκκλησία Του· είναι θεοφάνεια, ένα άνοιγμά μας στον άπειρο Θεό· είναι μία εκστατική εμπειρία νίκης, χαράς και αναστάσιμης ζωής· είναι ο Παράδεισος· είναι αρραβώνας και γάμος της ψυχής με τον Θεό· στη θεία Λειτουργία ο Χριστός ιερουργεί τον άνθρωπο (θεουργεί) και ο άνθρωπος λειτουργεί (ιερουργεί) τον Θεό· είναι η ύψιστη προσευχή και ἀφετηρία της αδιαλείπτου ευχής».*

Αναφερόμενος στην προετοιμασία για την Θεία Λειτουργία, κατά τον Γέροντα Αιμιλιανό, την προσδιόρισε σε τέσσερα στάδια: *«η συναίσθηση ότι το βίωμα της σχέσης με το Θεό είναι εν εξελίξει· ο αγώνας κι ο μόχθος της ψυχής να φθάσει στον Εφετόν· η μετάνοια ως χάρισμα του αγίου Πνεύματος και αποτέλεσμα της*

μεταμέλειας· η μνήμη του Θεού».

Κατακλείνοντας την ομιλία του, παρατήρησε ότι *«ο Αιμιλιανός ούτε θα συμβούλευε ούτε θα έλεγε, ούτε θα έγραφε ποτέ για καταστάσεις που δεν θα είχε βιώσει εμπειρικά. Γι' αυτό και ο λόγος του, αν και δύσκολος ή δυσνόητος εισέρχεται βαθιά στην ψυχή του καθενός, πολλώ δε μάλλον ενός λειτουργού των μυστηρίων, ενός αγωνιστού, που παλεύει με το Θεό σαν άλλος Ιακώβ για να Τον εναγκαλισθεί θεοερωτικά, να ευλογηθεί και να καρποφορήσει».*

Επόμενος ομιλητής ήταν ο κ. Γρηγόριος Παπαγιάννης, Καθηγητής Βυζαντινής Φιλολογίας στο Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης, με θέμα **«Θεία Λειτουργία και Λειτουργικές διορθώσεις».**

Ο κ. Καθηγητής παρατήρησε ότι *«η θεία Λειτουργία, όπως και όλες οι ακολουθίες, επιβάλλεται να τελείται με τρόπο συγκεκριμένο. Ο λειτουργός, όσο έμπειρος και αν είναι, οφείλει να ακολουθεί πιστὰ τις εγκεκριμένες εκδόσεις των λειτουργικών βιβλίων και να υιοθετεί και τις όποιες διορθώσεις έχουν γίνει σ' αυτὲς, οι οποίες έχουν επίσης εγκριθεί από την Εκκλησία».*

Για την διάρθρωση του λόγου της Θείας Λειτουργίας, τόνισε ότι *«αυτή συγχέεται και η αλληλουχία κατα-στρέφεται, όταν είτε ο λειτουργὸς είτε ο ιεροψάλτης δεν σέβεται την διαλογικὴ σχέση με τον λαό». Μίλησε «Για τις προσθήκες, τις παραλείψεις, τις μεταθέσεις κειμένου, που επίσης καταστρέφουν την συνέχεια και την (δι)άρθρωση του λόγου· Για τον ορθό τρόπο απαγγελίας των ευχών και την πρόσθετη ωφέλεια που προκύπτει απὸ αυτὴν για τους πιστούς· Για την «λογικὴ λατρεία»: Η τέλεση της λατρείας με λογικό τρόπο είναι επιβεβλημένη και δεν αποτελεί «εκλογίκευση» του μυστηρίου·*

Για την ορθὴ άρθρωσε του λόγου / ανάγνωση των λέξεων, αλλά και τον χωρισμό των φράσεων απὸ ιερείς και ιεροψάλτες· Για τον «ρυθμὸ» και την «μελωδία» των διακονικών/ιερατικών εκφωνήσεων, του Ευαγγελίου, του Αποστόλου· Για τους τρόπους συμμετοχής του λαού στην ψαλμωδία». Κάλεσε «να προβληματιστούμε για την ώρα τέλεσης της θείας Λειτουργίας, που μπορεί να είναι «απαγορευτική»

για κάποιες ομάδες πιστών» και επεσήμανε ότι «η ευχαριστιακή νηστεία θα συντελέσει στο να επανέλθουμε στην συχνὴ θεία Μετάληψη».

Ακολούθησε συζήτηση και η σύνοψη των συμπερασμάτων από τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Δημητριάδος κ. Ιγνάτιο.